

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XVII. De impietate Sacerdotis impediētis Episcopum, & de correctā populi
multitudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

se diuisi erant, aliis adhuc in fide manentibus, aliis autem ex maiori parte ad paganisimum reuersis. Fuit autem Basilica ante introitum ciuitatis in area spaciola, quã ipse in priori perfectione dedicaerat; quam ingressi, hospitari cœperunt.

Diuersi affectus ob aduentum Episcopi.

Fideles igitur de aduentu Episcopi gaudebant; infideles autem turbabantur, præ omnibus autem nefandi sacerdotes furere, & furorem in turba excitare festinant; adeò, vt collectã manu armatorum, Ecclesiam vndique cingerent, & insanis tumultibus debacchãtes, ædem ipsam conuellendam, & omnes, qui ibi erant, cum magistro interficiendos clamarent. Episcopus verò martyrij avidus, Pontificalibus se induens, arma sua, crucem tollit & reliquias; Psalmosque ac hymnos cum Clericis personans, agonem suum Domino commendabat. Barbari verò, audito cantu, mirati sunt valdè, quod quasi in articulo mortis positi cantare potuissent, & auscultantes, mutuoque se inuicem respicientes, virtute, vt puto, Verborum incantati, clementius se habere cœperunt, & iam non viribus, sed ratione magis opus esse dicebant ad talia recipienda, vel etiam propulsanda. Dein sapientiores quique super his rebus ipsos sacerdotes secretius conueniunt, ipsorum esse dicentes, congruis rationibus religionem suam defendere. Talia inter se mulsitantes, paulatim singuli ad sua digrediuntur. Erat autem sexta feria. Et Episcopus cum suis illa die Sabbathoque ieiuniis & orationibus, sacrisque meditationibus vsque in Dominicam intensius operam dabat.

Arma S. Othonis Crux, Reliquia, hymni, psalmi.

Stetineses miserunt non nihil.

De impietate sacerdotis impediens Episcopum, & de correctã populi multitudine.

CAPVT XVII.

Sefridus. Edit. Canis. cap. 16.

Vmque omnes conticuissent, & verbum exhortationis pars maxima libenter audiret; ecce vnus sacerdotum vir Belial, plenus furore, pinguis & procerus, in medium turbæ sese fortiter intrudens.

dens, * combuccam suam manu gestabat, spiransque & an- * *Baculum, seu
helans usque ad ipsos gradus accessit, leuataque manu semel pedum.*
& bis columnam graduum vehementissimè percussit. Dein
clamore magno, & verbis, nescio quibus, contumeliosè pro-
latis, silentium mandat loquenti, suæque vocis *grossitudine* ma-
gnùm tonans, sermonem interpretis & Episcopi pariter op-
pressit, populoque ait: *Sic, ó insensati, stulti & inertes, quare dece-*
Seditiosa con-
scio cuiusdam
Ethnici sacri-
ficuli.
Exspectatis? Ferentne impunè contemptum & iniuriam? Omnes au-
tem incedebant hastati.

Ait ergò: hæc dies omnibus erroribus finem imponet; om-
nesque adhortans, sigillatim quosque, de quorum maligni-
tate certus erat, propriis nominibus compellabat: Et qui-
cunque spiritu vesano agitabantur; quibusque familiare fuit,
audaciter magis, quàm consultè rem agere; ad dicentis vocem
inflammati, hastas leuant: quas, dum ad iaciendum vibrant a-
dū rigent in ipso, mirumque dictū; nec hastas iacere, nec di-
Miraculum.
mittere dextras, vel de loco moueri poterant. Stabant igitur,
Obrigescent
infideles.
ut simulacra, immobiles, fidelibus & religiosis facti spectacul-
um. Quotquot enim erant infideles & maligni, qui à fide
Christianismi defecerant, & in infidelitate sua pertinaci de-
mentia stantes, impias manus contra seruum Dei leuauerunt,
hac pœna tam diu mulctati stabant, quousque in sua fide boni
firmarètur, & illi à prauitate cordis per pœnam corporis cor-
rigerentur. Nam & Episcopus, arrepta miraculi occasione:
Oratio S. Otha-
nis ad Sreti-
enses.
Cernitis, inquit, *Fratres; quanta sit potentia Domini. Certè, vt video, di-*
uinitus ligati estis. Quare non demittitis dextras? Quandiu in hoc nisi ap-
parebitis?

Illi autem, nescio, an præ confusione, aut præ stupore, ni-
hil respondebant. Tunc ille; En, inquit, Dij vestri, pro quorum
religione certatis, si quid possunt, auxilientur vobis. Sed & iste
vester tumultuosus sacerdos inuocet nunc Deos suos, super
vos, det consilium, det auxilium: si quid nouit, si quid potest;
iam tempus est. Ille verò iam dudum euentu rerum stabat at-
tonitus, iam vltè nec mutire præsumens, cumque ingenti
pauore omnes silerent, Episcopus miseratione tactus; *Gratias, Gratiarum*
actio.
inquit,

inquit, tibi Domine Iesu Christe, qui potentiam fortitudinis tue, cum tempus est, ad terrendos aduersarios, & ad protegendos seruos tuos, exercere soles: Sed, quia pius & misericors es, ignosce, rogamus, ignorantie siue temeritati populi huius, & vsum corporum suorum, quo te ligante, priuati sunt, solita illis miseratione restitue.

*Et precatio pro
aduersariis.
Signo Crucis
liberat diuini-
tus punitos.*

Quo dicto, crucisque signo ad eos facto, effectus orationem mox insecutus est; & subiungens; En, inquit Episcopus, si audire hactenus nolueris, tangite saltem, & sensu ipso probate, quanta sit misericordia Dei nostri, quanta sit Veritas fidei, quam predicamus vobis: Et longius de iudicio & misericordia Dei, & de presentis vite incerto & perseverantia aeternorum profundè disputans, conterritos in Sion peccatores erudiuit, tandemque medicamine salutaris eloquij, aliquantulum mansuefactos benedixit & cœtum dimisit. Descendens verò de gradibus Ecclesiam S. Adalberti cum fidelibus zelo zelatis pro domo Dei visitauit, ac præmissa inibi orationis solennitate, altare abominationis fregit, comminuit & eiecit, factaque reconciliationis emundatione fracturas Basilicæ suis impensis emendari fecit.

*Adit Ecclesiam
S. Adalberti.*

De pueris in plateis ludentibus.

CAPVT XVIII.

*Sefridus.
Edit. Canis.
cap. 17.*

*S. Otho pueros
signo S. Crucis
munis.*

*Colloquium
Episcopi cum
pueris.*

Vniq̄ue sæpius eandem frequentaret Ecclesiam, quodam tempore pueros in platea ludentes inuenit; quos dum lingua barbara salutasset veluti coniocando illis, etiam Crucis signo in nomine Domini eos benedixit, & paululum procedens animaduertit, quod vniuersi, relicta lusuibus suis, visendi studio, collecti à tergo sequuntur Episcopum, hominum ignotorū, vt est mos illi ætati, aspectum, habitumque admiranti.

Substitit homo Dei, & circumfusos blandè alloquens, sciscitatur; si aliqui ex eis baptisma percepissent. Illi, sese mutuo respicientes, cœperunt inuicem prodere, qui fuerant ex eis baptizati: quos Episcopus seorsum vocans, quærit ab eis,
si vo-